

ERNEST BRIËT, DIRECTEUR LANDSCHAP NOORD-HOLLAND

Tekst: Monique Ooms
Fotografie: René Faas

‘Steeds meer kansse

Noord-Holland mooier maken door samen met mensen natuur en landschap te ontwikkelen en beheren. Dat is de missie van Landschap Noord-Holland. Daarbij komt de nadruk steeds meer op ‘samen met mensen’ te liggen: ‘Groen met een hek erom’ is niet het beeld dat de organisatie wil uitstralen. Wat betekent dat voor de contacten met de bollensector? Een gesprek met beheerder Do van Dijk en directeur Ernest Briët.

Vanuit de pijlers landschap, natuur en cultuurhistorie heeft Landschap Noord-Holland het beheer over 96 natuurgebieden in Noord-Holland. In totaal gaat het hierbij om 4.500 hectare, pakweg negenduizend voetbalvelden. De organisatie kent zo’n 85 functieplaatsen en weet zich gesteund door maar liefst tienduizend vrijwilligers die zich op allerlei manieren inzetten voor een mooi Noord-Holland. De provincie Noord-Holland is de belangrijkste financier. Daarnaast wordt een deel van de benodigde financiën opgebracht door zo’n 36.000 donateurs die als tegenprestatie vier maal per jaar een magazine van Landschap Noord-Holland ontvangen, en door zestig bedrijven die zich ‘Vrienden van Landschap Noord-Holland’ noemen. Naast natuurbescherming levert de organisatie zakelijke diensten zoals onderzoek, advies en ecologisch groenbeheer aan klanten als gemeenten, particulieren, bedrijven en schappen. We treffen directeur Ernest Briët en beheerder Do van Dijk bijna aan het einde van een reorganisatietraject dat eerdaags zijn beslag moet krijgen. Dit brengt – behalve een krimp van de organisatie – ook koerswijzigingen met zich mee.

De plannen zijn nog niet openbaar, maar wat kunt u al vertellen over de nieuwe koers?

Briët: “Wij willen Noord-Holland mooi maken en dat doen we natuurlijk niet alleen voor onszelf, maar vooral ook voor de mensen die er wonen, zodat ze trots kunnen zijn op hun omgeving. We hebben nu al op verschillende manieren contact met partijen zoals LTO, het hoogheemraadschap, gemeenten en agrarische natuurverenigingen. Ook met bewoners, maar dat contact willen we uitbreiden. Dan kunnen we hen vragen wat zij nou mooi en belangrijk vinden als het gaat om natuur en landschap, zodat we meer kunnen aansluiten bij hun beleving en dit kunnen meenemen in onze gebiedsplannen. Dat kan bijvoorbeeld in de vorm van een panel.”

Waar komen Landschap Noord-Holland en de bollensector elkaar tegen?

Van Dijk: “We zijn op veel van onze terreinen burens van elkaar. In het verleden verliepen die contacten niet altijd even soepel, we hadden vaak discussies omdat onze doelstellingen botsten en we van beide kanten onvoldoende rekening hielden met elkaar. Die discussies gingen bijvoorbeeld

en voor samenwerking'

over waterstanden, beregening, slootonderhoud, ganzen en distelbestrijding. Zo kon het gebeuren dat de beregeningsinstallatie van een bollenkweker de vogelnestjes uit de bomen spoot en werd ons verweten dat onze natuurgebieden ganzen aantrokken. Vroeger zat de situatie muurvast. Gelukkig is het contact de laatste jaren sterk verbeterd."

Hoe is dat zo gekomen?

Van Dijk: "Door toch met elkaar in gesprek te blijven, te praten over de problemen die bij beiden spelen en door gezamenlijke inspanning om tot oplossingen te komen. Zo doen wij ons best om de distels op onze terreinen tijdig te maaien zodat de bollenkwekers daarvan geen overlast ondervinden. Bollenkwekers gaan op hun beurt zorgvuldiger om met de afstelling van hun beregeningsinstallaties zodat de vogels ongestoord hun eieren kunnen uitbroeden in onze natuurgebieden. Door deze aanpak is de onderlinge waardering gegroeid en als er nu iets speelt, staan we allemaal open voor een gesprek."

Hoe belangrijk is het voor Landschap Noord-Holland om een goed contact met bollenkwekers te onderhouden?

Briët: "Heel belangrijk, omdat we elkaar gewoonweg nodig hebben. Vanuit die gedachte ben ik onlangs met een man van LTO en een man van de Agrarische Natuurvereniging op stap gegaan in een van onze gebieden. Al pratend kwamen we erachter dat we kijken naar dezelfde werkelijkheid, maar dat iedereen toch iets anders ziet, vanuit zijn eigen belangen. Dat we elkaar niet opzettelijk dwarszitten, maar dat er nu eenmaal dat spanningsveld is. Dat zorgde voor begrip. Het mooie was: de beide mannen stonden uiteindelijk tips uit te wisselen

over hoe je distels het beste kunt bestrijden."

Heeft u structureel overleg met de bollensector?

Briët: "Nee, en daar geloof ik ook niet zo in. Onze mensen in het veld – zoals Do – spreken de burenen van onze terreinen regelmatig en we komen diverse partijen tegen bij de overleggen die er al zijn. Daarnaast werken we samen in projecten en dat vind ik veel zinvoller. Dan ligt er een concreet onderwerp op tafel waarbij we allemaal zo onze belangen hebben en daar kun je het dan met elkaar over hebben. Nu loopt er bijvoorbeeld een waterproject in het gebied tussen Castricum en Heiloo waarbij we onder andere met kwekers, natuurorganisaties en het hoogheemraadschap aan tafel zitten. Deze partijen zijn ook betrokken bij de ontwikkeling van een visie voor de binnenduinstrand in de gemeente Den Helder."

Ziet u ook kansen en mogelijkheden voor samenwerking?

Van Dijk: "Ja zeker, op meerdere gebieden. Zo zie je dat steeds meer kwekers aan de kust ook iets in de recreatieve sfeer doen, zoals een camping of zomerhuisjes op hun terrein. We zouden de gasten samen iets kunnen aanbieden. Denk aan een rondleiding op het bedrijf in combinatie met een wandeling met een gids in het duingebied, waar allerlei zeldzame vogels verblijven. Wij werken ook mee aan Bloeiend Zijpe: de wandelroute gaat door het Wildrijk, een bos waar onder andere wilde hyacinten groeien. Verder ontmoeten we steeds meer kwekers die op een natuurlijke manier bollen telen. Zo vroeg John Huiberts uit Sint Maartensbrug aan onze collega-organisatie Natuurmonumenten laatst of hij maaisel uit natuurgebied het Zwanenwater mocht hebben. Hij maakt daar

een bepaald 'sapje' van waarmee hij zijn gewas bespuit waardoor de luizendruk afneemt. Andere kwekers hebben hierover gehoord en zijn nu ook geïnteresseerd in dat maaisel, ook boeren die op een traditionele wijze telen. Iets waar wij ook op kunnen inspelen.

Op het land van 'groene kwekers' zul je ook meer broedende vogels treffen. Als beheerders van het aangrenzende natuurterrein zijn wij daar alleen maar blij mee, zo kunnen we elkaar versterken. We kunnen elkaar dus op verschillende manieren vinden, dat is mooi om te zien."

Briët: "Het is sowieso plezierig om goed contact te hebben met onze burenen, dat levert in alle gevallen meer op. Overigens werken de burenen-kwekers er net zo hard aan mee om Noord-Holland mooi te maken met hun bloeiende bollenvelden. Ook zij leveren een bijdrage aan de kwaliteit van ons typisch Noord-Hollandse landschap."

Toch stond/staat Landschap Noord-Holland er niet bij alle kwekers goed op.

Briët: "Dat beeld van 'de boze boswachter' willen we graag achter ons laten. Landschap Noord-Holland is de laatste jaren omgevingsbewuster geworden. We realiseren ons heel goed dat we ons niet alleen druk moeten maken over 'het groen achter het hek', maar dat het er juist om gaat dat de omgeving van dat groen kan genieten. Dat heeft er mede toe geleid dat het contact met onze omgeving is verbeterd, we meer met elkaar in gesprek zijn geraakt en nog vaker samen zullen optrekken. Zeker nu dat in onze nieuwe koers nog meer gewicht krijgt."

In de binnenduinstrand komen natuur en bollenteelt heel dicht bij elkaar. Hoe kijkt u daar tegenaan?

Van Dijk: "Er komt kwelwater

langs het duingebied omhoog. Dit water wordt gebruikt voor de bollenteelt. Wanneer er onvoldoende water omhoog kwelt, vult het hoogheemraadschap de sloten met water vanuit het kanaal. Het is de verwachting dat er door klimatologische omstandigheden in de toekomst minder water kan worden aangevoerd. Hierdoor is onvoldoende water voor de telers beschikbaar. Ook zal hierdoor zout water uit de ondergrond omhoog komen. Dit is ook slecht voor de bollentelers. Voor zo'n situatie moeten we niet de ogen sluiten, maar kunnen we juist op zoek gaan naar oplossingen die ons allemaal dienen. Zo kan ik me voorstellen dat het deel waarin het kwelwater naar boven komt, wordt ingericht als natuur; kwelwater is voor bijvoorbeeld vochtige hooilanden zeer waardevol. Maar, je kunt er ook een andere invulling aan geven. De Europese Commissie geeft hier op dit moment zelfs een heel aantrekkelijke subsidie voor: de GLB met vergroeningsregeling, die moet bijdragen aan het vergroenen van bedrijven. Wanneer we de binnenduinstrand gezamenlijk inrichten en beheren hebben we er ook beiden voordeel van: Noord-Holland wordt nog mooier én de kweker verdient er ook nog aan; groen hoeft niet altijd geld te kosten, het levert ook geld op."

Briët: "Om voor deze subsidie in aanmerking te komen, moeten ondernemers hun aanvraag voor 15 mei indienen. Dat is wat kort dag. Wat je uit het bestaan van deze regeling wel kunt opmaken, is dat de samenleving open staat voor dit soort initiatieven en dat dit dus volop kansen biedt. Later komt er misschien nog eens zo'n kans, al dan niet in een andere vorm. Sowieso is het duidelijk dat samenwerking ons nog veel kan opleveren."